

Jelena Radovanović

POSNI DAN

Došao je i skinuo
 Sat
 Kaiš
 Kravatu
 Prsten
 I ostale omče.

Servirala sam mu
 Svinjski jezik
 U sosu od zelenog bibera
 Slane oči hrskave kandže
 Spečene usne na podgrejanoj žuči
 I šiljate zube u gorkoj krvi
 Ručao je
 Čutao
 Ustao
 Otišao
 Kad razlio se kao gusti umak
 Po pustoj sobi moj gluvi krik.

SACÉ

Otežala sam od otužne hrane
 Pobiću uskoro sve priplodne trutove
 I vući ću se trudna kroz užas šestouglova.

Kakve li jeze biti kraljica
 Kržljavih krila, bez svetla i dana
 U srcu pažnje dosadnog roja.

I mileti velika kroz gužvu i zuj
 U strašnu raskoš samoće
 Da skljojкам se mrtva medom kljukana.

RIBOLOV

Poći ćemo u cik dok još seče ciča
Ponećemo strune i mrve, muve i crve.

U crno jutro probićemo led
Buknuće reka kao teški med
Na očima teškim još čučaće san
Iza plavog brda zapištaće dan

Ćutaćemo mrko smrznuti do srži
Štipaće nas štap čemer će da prži
U krvavom oku još puziće muka
Kroz maglu tupog dana zatitraće ruka

Na kori krute reke zacakliće riba
Šljaštiće se škrge dok tmula voda giba
I srebrna krljušt na škrtom suncu ljeska
I duboko oko puno oštrog bljeska

Srešće nam se oči nevoljno bez kraja
Dok kroz pustoš tundre dugo zviždi mraz
Ščepaćemo ribu za glavu i peraja
Da hitnemo je nazad u crni hladni jaz

Poći ćemo u noć dok još seče ciča
Ponećemo strune i muve, mrve i crve.

DŽIBRA

Muljani i gaženi
Isceđene srži
Vući ćemo se kući
U stišnjene ćelije saća
Visećih grobova
Sa zajedničkim zidovima
čalabrcnućemo podgrejano
Vapićemo da pipnemo izdžikljalu decu
Sa mozgovima od piljevine
Gle ostade nam mekano meso

Na prstima kao žele
Ovo smo mi
Kojima je crni biber iz usta prštao
I gvožđe u krvi sijalo
A pogana beštija iz oka ujedala
Od nas li su zmije po rupama strepele
Gle sad ćelavi skupljamo
Lepeze dugova i
Puzimo po otežalim ženama
Mlohove žaoke bez srži
U svakodnevnoj surutki
Praznog zrelog doba
Muljani i gaženi
Isceđeni iz srži
Ostatak dobre berbe

PASAŽ

Proći će bre jednom
I ovo klanje.
Svariće zemlja svo meso
I iz oprljenog polja linuće trava.
Doći će nova telad da pase.
Ustaćeš iz rova jednom valjda
Kao iz groba
I ućićeš ponovo do hodaš.
Opet opet biće letnji dan
Vrveće svuda deca i žene
Žene deca žene.
Kroz srce gradske fešte
U lavini smeha sred maškara
I prepariranih osmeha veselih skeleta
Pored grotla šupljih tela
Proći ćeš
I neće te videti niko
A tvoje srce čuće ceo grad.
Upuzaćeš u bočnu ulicu
Ponovo kao u raku
Gde iznenada stisnuće grudi
Crni nabrekli vakuum.